

ind paa hele denne Gage Gang fra Først af; kun saameget skal jeg sige, og det er ogsaa udtalt i Betænkningen, at det forekommer Udvalget, at denne Mand virkelig har erhvervet sig betydelige Fortjenester af Artillerimateriellets Udvikling her i Landet, men at han paa den anden Side aldrig har faaet en tilstrækkelig Betaling derfor, idet han er bleven henholdt med Løfter, uden at disse Løfter ere blevne opfyldte. Da nu denne Mand ansøger om at faae nogen Godtgjørelse for sit Arbejde, der dog til Syvende og Sidst har været udført i Statens Tjeneste, og naar Hensyn tages til, at han nu er gammel og vel ogsaa kan trænge til en saadan Godtgjørelse, saa har Udvalget foreslaaet at henvise hans Andragende til Krigsministeren i det Haab, at Ministeren vil fremkomme med Forslag til Udgisningen om, at der maa blive givet denne Mand enten en Erstatning een gang for alle eller — hvad vi ansee for hensigtsmæssigere — en aarlig Understøttelse. — Endelig har Udvalget under Nr. 10 foreslaaet at henvise Cand. phil. Dorchs Andragende til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og de Omstændigheder, som have bragt Udvalget dertil, ere anførte i Betænkningen under Nr. 27. Ansøgerens Fader gav i sin Tid for mange Aar siden, frivillig Afkald paa Pension, hvorved Staten sparede en Sum af circa 5,000 Rdl.; men til Gjengæld for dette Afkald fik han af den daværende absolute Konge et Løfte om, at hans Son skulde blive ansat i Statens Tjeneste. Dette Løfte blev ikke opfyldt og kunde ikke opfyldes direkte, idet den Son, der var Tale om, reiste til Udlandet. Men det er heller ikke indirecte blevet opfyldt ligeoverfor Ansøgeren, endskiøndt han tidt og ofte har ansøgt om et Adjunctembede. Naar hertil kommer, at denne Mand i sin Lærervirksomhed har vist sig dygtig, har fremvist smukke Resultater og nu er i trængende Forsætning, saa har Udvalget meent at kunne forsvare at gaae ind paa hans Andragende. — Jeg skal endnu omtale det Andragelsesforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schouheyder), og som gaaer ud paa, at Andragendet fra forhenværende Reebslagersvend C. E. Menge hen-

vises til Marineministeren. Denne Mand har fra 1827—35 været ansat i Marinens Tjeneste og blev affædiget paa Grund af Svagelighed, som han meente at have paadraget sig i sin Tjeneste. Siden den Tid, altsaa fra 1835 indtil Dato har han oppebaaret en aarlig Pension, som ganske vist er lille, nemlig 12 Rdl., og Udvalget har nu troet, at alene den Omstændighed, at han nu i saa lang Tid har oppebaaret en Pension — den være nu stor eller lille — indeholder tilstrækkelig Grund til ikke nu at forsøge den, blot fordi han efterhaanden er bleven svagere og ikke længere kan fortjene Noget. Staten maa siges fuldstændig at have opfyldt enhver Forpligtelse overfor denne Mand.

C. D. Nimestad: Jeg skal tillade mig at henlede det høie Thing's Opmærksomhed paa Andragendet under Nr. 1. Til hvad der er blevet sagt af den høitærede Ordfører om denne Mand's Virksomhed og Nidkærhed i hans 46aarige Tjeneste og om det Uheld, at den Skole, hvorved han var ansat, blev ophevet — han fik ikke sin Afkald af anden Grund end denne Ophævelse netop ganske kort Tid, førend han ellers efter Loven vilde have faaet en Forhøielse i sin Gage, altsaa som Følge deraf ogsaa en større Pension — til disse Omstændigheder, som virkelig tale for, at denne 77aarige Mand thi saa gammel er han, nok kunde fortjene noget Mere end det, han nu har, skal jeg sige, at han ogsaa udenfor sin Lærervirksomhed har gjort Gavn, og det mere end een Gang, uden derfor at faae nogen Erstatning. Han har været et af de virksomste Medlemmer af den Comitee, der virkede for den Fjereffillingssubscription, som jo er kommen hele Landet tilgode gennem Invæltdefonden i begge de sidste Krige, ligesom han ogsaa — hvad der ganske vist nærmest er kommet Kjøbenhavn tilgode — har udvist en lignende Virksomhed ved Fjereffillingssubscriptionen i Anledning af Choleraen. Jeg troer derfor, at særdeles Meget taler for, at det høie Thing tager Hensyn til denne Mand, der, som sagt, er 77 Aar gammel, har gjort Tjeneste i 46 Aar og er gaaet af med en virkelig paa ingen Maade rigelig Pension, ved at